
[PUNKTOWANIE *sb n*

G sg punktowania.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. punktować.

Podział na cząstki tekstowe za pomocą znaków interpunkcyjnych; distinctio, subdistinctio Cn [czyje]:
Ale tu ná tym mieýscu ítrzedz íye máią Kátolicy punktowania Aryáńlkiego/ które Augustin S. pokazuie/ iáko ítárzy Aryáni ten text punktowali. Ná początku było fłowo. Tu punkt piérwízy. A fłowo było v Bogá. wtóry punkt. A Bóg był. Tu trzeći punkt kładli. A czwarty poczynáli: Słowo to było ná początku v Bogá. *BiałPos 86 (Linde s.v. punktować).*

Cf [PUNKTOWAĆ]

MP